

28.2.13; 30b (סיים הפרק) → 31b (אמר עולא ואיתימא רב אושעיא אפשר ידעין חברין בבליאה)

1. ואת איזבל יאכלו הקלבים בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: מלכים ב ט:
 2. כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפח ירע שריד באהלו: איוב כז:

I Analysis of dispute כזית למחר (ז) כזית חוץ למקומו – ר' יחודה/חכמים

- a Question posed: do we know if proper read is כזית (w/o conjunction), but if he said כזית וכזית ר"י, כזית וכזית ר"י would agree that it is "mixed intents" and only פסול (regardless of which was stated first)?
 - i Or: is proper read כזית וכזית, and even there ר"י reads as distinct statements – ק"ו if he said כזית כזית
 - ii Resolution: from רבי's answer to לוי, who asked him how יהודה ר"י would rule in case of חוץ בחוץ
 - 1 approved of question and answered that ר"י would agree that it is עירוב מחשבות (פסול regardless of order)
 - 2 Challenge (ר"ש ברבי): this is implied by our משנה – פסול וא"ב כרת – משנה
 - 3 Block: רבי taught ר"ש both versions → if he mixes them as in לוי's question, obviously agrees
 - (a) But: רבי taught לוי only one way; he wasn't sure if when he heard the students teaching both (כזית כזית) כזית וכזית and רבי disagreed with them or that just as רבי had omitted one version in teaching him, he had omitted one (כזית למחר בחוץ) when teaching רבי and ר"י would hold his ground even there → asked
 - (b) Question: which had רבי taught לוי?
 - (i) If: he taught him כזית וכזית, this is no שיעור as it would subsume כזית
 - (ii) Rather: he taught him כזית וכזית and he wasn't sure about כזית וכזית
 - 1. Question: why didn't לוי ask about כזית וכזית?
 - 2. Answer: he wanted to ask one which would answer both; if he asks כזית וכזית and רבי answers that now it is a כלל, he'll certainly understand that כזית למחר בחוץ is a כלל
 - 3. But: if he asks כזית וכזית and רבי says ר"י still holds it to be a פרט, he won't know re: כזית למחר בחוץ
 - a. Challenge: the inverse is true; if רבי answered that כזית למחר בחוץ is כלל, he still doesn't know about כזית וכזית (might still be פרט)
 - b. Answer: he would've gotten his answer – from רבי's (inevitable?) anger at him for asking incorrectly: "if כזית וכזית is a כלל, certainly כזית למחר בחוץ is"
 - c. Alternate answer: רבי would've asked "since כזית למחר בחוץ is a כלל, certainly כזית וכזית is"

II Further inquiries about עירוב מחשבות

- a If: he intended ½ כזית for זמנו, חוץ למקומו then ½ for זמנו, חוץ למקומו then ½ for זמנו
 - i דבא the ½ gets "woken up" with the final ½ and it is פיגול
 - 1 Argument: אה – כביצה – טהרות אה: of ראשון gets mixed with כביצה of שני, then divided – only treated like שני
 - (a) But: if he remixed them, re-generates status of ראשון (from סיפא – if both halves fell together, make שני)
 - (i) המנונא in that case, there is a full שיעור of ראשון, unlike here (see next argument)
 - ii המנונא this is עירוב מחשבות – only פסול
 - 1 Argument: אה – טהרות אה: – if food became טמא באב הטומאה and some בוולד, they are מצטרף to generate קל שבשניהם
 - (a) Assumption: this is true, even if he later added enough to make a full כביצה of the אב
 - (b) Rejection: only applies if he never completed a full כביצה of the טומאה
 - b ראב"ה's ruling (3 versions):
 - i דימי: if he said ½ כזית distant, ½ late, ½ late – פיגול, as ½ כזית (חוץ למקומו) cannot trump כזית (late – זמנו)
 - ii רבין: if he said ½ כזית late, ½ כזית late, then ½ כזית distant – פיגול, as ½ כזית (distant) cannot trump כזית
 - iii ר"י's version: if he said ½ late, ½ distant, then ½ late – פיגול, as ½ כזית (distant) cannot trump כזית
 - c ינאי: intent that a dog will eat it (חוץ לזמנו) is reckoned and generates פיגול as per v. 1 (אכילה is אכילת כלבים)
 - i Challenge: if so, intent that it will be devoured by fire should be חוץ לזמנו (v. 2)
 - ii And: the end of משנה ה' disproves that, as it distinguishes between הקטרה and אכילה
 - 1 Answer: if he said "אכילת אש", it would be considered אכילה vis-à-vis פיגול; but he said הקטרה which is distinct
 - d אשי: if he intended that two people would eat כזית – is this פיגול? Do we look at the מחשבה (כזית) or the אוכלים?
 - i Solution (אב"י): משנה ה' (אב"י): ½ כזית eating, ½ כזית burnt aren't מצטרף → ½ eating ½ eating (parallel – 2 eaters) – פיגול
 - e דבא: if he intended to eat א"פ מכדי א"פ – is this פיגול? Do we compare it to normal eating (too slow) or אכילת מזבח?
 - i Solution (אב"י): משנה ה' → לאכול ולאכול merge – but אכילת מזבח is slow (block: perhaps with a really hot fire – fast)

III Formal analysis of last clause- מצטרף לאכול ולהקטיר; implying that intending to eat something usually burnt is מצטרף

- a ר"י: the end of משנה ה' is authored by ר"א, who holds that לאכילת אדם and vice-versa (above)
- b אב"י: could even be רבנן – inference is incorrect – only intent to eat לאכול דבר שדרכו counts
 - i Question: what is it teaching? Can't be: דבר שדרכו לאכול – learned from רישא; can't be: דבר שדרכו להקטיר; inferred via קמ"ל – פיגול – אכילה since each is intended for its usual use, אכילה needed; דבר שאין דרכו לאכול ק"ו